

Ombytningen, vel vilde kunne lade sig ordne saaledes, at noget Saadant undtagesviis bevilgedes; men den almindelige Lovbestemmelse er det vistnok i høj Grad onskeligt bliver, som den her er foreslaaet.

Sag: Det har vistnok været en Fordeel tilforn, at man kunde bytte Hesten, imod at sætte en anden istedet, og det har gjort, at Udrederne, naar de have villet accordere, have kunnet faae det for bedre Kjøb, naar en Anden vilde overtage deres Udredningspligt for en mindre Betaling; men jeg anseer det ogsaa for at være meget skadeligt for det Offentlige, for Hæren, at den ikke altid kan være sikker paa en bestemt Hest og paa en dresseret Hest. Men saaledes, som Forholdene vare dengang, mener jeg, at det ikke vel kunde nægtes de vedkommende Udredere, som vare Giere af Hestene, at omverle dem; nu derimod, efter den nærværende Anordning, indtræder der et eget Forhold, nemlig det, at Udrederne ikke ere Giere af Hestene, men at det derimod er Regjeringsens, det Offentliges, eller Regimenternes Heste, og, naar det er Regimenternes Heste, forekommer det mig, at der ikke kan blive Spørgsmaal om, at Udredningsdistricterne omverle Hestene med andre.

Solberg: Jeg skal blot tillade mig et Par Ord. Jeg er af den Formening, at det vil være til stor Skade for Militaeretaten, dersom det tillades at sælge disse Heste. Da nu, hvis Loven emanerer saaledes, som den er affæmt, Udrederne faae dobbelt saameget, som de hidtilværende Udredere have faaet, mener jeg, at det slet ikke er mere end billigt, at de ogsaa indskrænkes i denne Henseende, og ikke faae Ret til at sælge Hestene. Der vil netop nu, da det er nødvendigt at faae Enkelte til at overtage denne Byrde, blive drevet Handel med dem, og det vil blive en reen Speculation for Enkelte, at paatage sig Udredelsen af flere

Heste paa eengang, saa at man kan være ganske vis paa, at det vil blive til stor Skade for Staten, hvis man ikke vedtager Bestemmelsen saaledes, som den foreligget.

Skoleforstander Sørensen: Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den næstforegaaende Taler uden Tvivl var i Misforståelse med Hensyn til Ciendomsretten. Han yttrede nemlig, at de tilkommende Udredningsdistricter i Fremtiden ikke ville blive Giere af Hestene, men at disse maatte betragtes som Regimenternes. Jeg skal i den Anledning tillade mig at gjøre ham opmærksom paa den Forklaring af denne Sag, som i Gaarsmødet blev fremsat af den høitagtede Indenrigsminister, der fuldkommen staaer i Strid hermed. Med Hensyn til det Fordeelsagtige for Militaeretaten eller de specielle Regimente, at beholde de Heste, der eengang ere stillede, kan det ikke nægtes, at det har Noget for sig; men, lægger man den Erfaring til Grund, som vi hidtil have haft, saa forekommer det mig, at man ikke derved kan hente nogen Bænsfeligghed til at bestyrke den Anskuelse, at det er nødvendigt, saaledes som her er anført, at Hestene ikke maae sælges. Det er vist aldrig indtruffet, og vil formodentlig heller aldrig indtræffe i Fremtiden, selv om denne Bestemmelse ikke stod i Loven, at en heel Escadrons Heste paa eengang bleve afhændede og der kom lutter nye Heste istedet; dersom det i Fremtiden vil gaae som i Fortiden, at enkelte Heste ved en Escadron i Myndstringstiden ere nye og ikke de samme som de forrige, saa har det ikke vist sig at føre nogen Ulempe med sig, og det forekommer mig ikke, at der kan være nogen Mislighed med Hensyn til denne Sag i Fremtiden. I ethvert Tilfælde synes det rigtigt, at Districterne, som Giere af Hestene, kunne fornye dem; det vil endog meget ofte vise sig at være i selve Militaeretatens Interesse.